

ՃԱԲԱԹԱՅԻՐ

Ազգային, Քաղաքացիական, Բնուսիրական և Զուրբայիլ

Dr. Smirhi, Ph.D. 42

ՀԱՐԱՅ

25 Hurst, 1898

ՕՐԱԿԱՐԳԵՆ ԴՈՒՐՍ ՆԵՏՈՒԱԾ

ԵՐԱԿԱՆ ՄԵ

Որբերուն խնդիրը իւր նորութիւնը կօրսնցուցած եւ օրակարգէն դուրս նետուած է այլ եւս :

Ահանց վիճակին նկատմամբ ցոյց արուած կարեկցութիւնը եւ հանդարային նոզածութեան երեսոյթները, առու երի մը նման անցան զացին եւ այսօր առաջին թափը անցնելէ յետոյ հասարակութիւնը իր սրբարտքը վճարողի մը հանդարտութեամբ կարծես վստահ է թէ կան շատեր որոնք որբերը կը նոզան եւ անհանգ վրայ կը խորհին:

Կը հաստիսանք որ համբութեան մէջ կրնան զրտ-
նուիլ այնպիսի խնդիրներ, որոնք վայրիեան մը ընդ-
հանութ հետաքրքրութիւն չարժին, բայց որքերու
խնդիրը անոնցմէ պէտք չէ ըլլայ. որբափառամ զործը
ամենութեք մտքի եւ պոտի հոգածութեան ար-
դիւնք ըլլալէ աւելի խոճի թելապութիւն մ'է. ոչ
թէ միայն Քրիստոնէական կրօնը այլ ընկերակա-
նութեան օրէնքները կը պարտաւորեն մեզի կարեկ-
ցիլ անոնց վրայ, որոնք ծնողական խնամքէ զորիկ
անոտք եւ անպաշտպան կը մնան:

Գոնէ ձեւակերպութիւնները յարգուէին : Վարչութիւնը ասկից առաջ յանձնաժողով մը կազմեց, Մանկունի Տ. Կահրամ Սրբազնէ, Խորեան Գրիգոր եւ Սեթեան Միհրան Էֆէնայիններէ, որոց կը գործակ-

ցէր Պատրիարքարանի զիւանապես Թէկիան Բարթող էջէնսի : Յանձնամովով բոլոր անդամները սրտով փարած էին գործին եւ կը փափաքէին օգոստակար ըլլալ, բայց 4—5 ամիսէ ի վեր ոչ յանձնամովովը հրաւիրուած է եւ ոչ ալ այդ բարի տրամադրութիւններէն արդիւնք մը տեսնուած է : Թերեւս առարկուի թէ Ա. Պատրիարքը կը փարէ այդ գործը, բայց Ն. Արքազնութիւնը որբան աշխատելու եւ օգոստակար ըլլալու տրամադրութեամբ օժտեալ ըլլայ, նիւթապէս ժամանակ չիրնար ունենալ զատառական 13 որբանցներու գործէն զատ Եէտի-Գուգէի Ա. Յակոբայ Արքամոցին մէջ զանուող տղաքներն ալ հօգալ եւ անոնց բոլոր պէտքերուն համանիլ : Փափաքելի եւ կարի տոխպողական է որ առանձին յանձնամովով մը գործէ եւ պարքերաբար ալ ազգին տեղեկութիւնն տայ այդ որբանցներու վիճակին վրայ, որպէս զի հանրային հետաքրքրութիւնը եւ կարելցութիւնը անշէց մնայ :

Եթէ ամէն գուտո կեսարիոյ եւ Զօդունիոյ առաջնորդներուն նման բանիբուն եւ աշալուրջ եկեղեցականներով օժտեալ ըլլար, կեղրոնէն այսպիսի հակողութեան մը պէտք չէր մնար, բայց ո՞վ պիտի հոգայ Վանայ, Մարտաշի, Խարբերդի եւ այլ որբանցները՝ սամոց ուստիմական ուղղութեան վրայ կեղրոնէն հսկողութեան մը պէտք չիրայ միթէ, քանի որ մեր նպատակը միայն խել մը մամուկներու մնունոր հոգայ եւ զանոնք պատուաքարել չէ, այլ մտքի եւ սրտի կրթութեամբ զանոնք օգտակար անդամներ ընել իրենց ապրած շրջանակին մեջ:

Այս տեսութեամբ կը հարցնենք, ո՞վ զիտէ այսօր թէ, ի՞նչ է այս որբանոցներու ծրագիրը, ի՞նչ կը սորվեցնեն եւ քանի տարւոյ լննացը ունին: Երբ մէկ կողմէ Ազգակարգաններու ընդհանուր ուղղութենին կը գանգատինք, կարելի չէ՞ր որ աւելի օգտակար եւ զործնական ուղղութիւն տրուէր այս որբանոցներուն, որ դեռ նոր կը հաստատուին: Բայց ինչ հարկ կայ մինչեւ Մարաշ եւ Ռէրֆա երթալու, Գաւառներէ Պոլիս բերուած որբերը որոնք այսօր Գաղլը-Զէչմէի ծովիքը բարձրացող Ս. Յակովոս որբանոցին տիսուր մթնոլորտին մէջ կը գտնուին, մէկ քանի այցելութիւններէ եւ քանի մը օխայ շաբարէ զատ ի՞նչ տեսան: Անոնց վիճակն ալ բաղդին ձգուած է եւ հիմայ տմենին աւելի կզգան իրենց վիճակին դառնութիւնը եւ պակաս չեն իրենց տեղերը վերադառնալու փափաթողները:

Ստուգիւ բան մը պէտք է խորհիլ, ներեցէք սիսլեցայ, բան մը պէտք է զործել ասոնց օգտին համար: Խորհելու ժամանակը անցած է արդէն: Ավա թէ ոչ, օր մը պատրաստի մէկ քանի դրուշը պիտի հաստի, եւ երբ նորին նպաստ ուզուի ազգէն անտարբեր հետաքրքրութեամբ մը ամէն ոք երեսը մէկ կողմ պիտի դարձնէ:

Ազգին վարիչ մարմարյն վրայ ահա նոր պատասխանառութիւն մը կը ծանրանայ, երբ զործը այդ վիճակին հասնի օր մը:

Աւսուի կամ սրբերու խնամակալութիւնը խկոյն պէտք է զործի ձեռնարկէ եւ կամ գաւառական որբանոցներու հակողութիւնը եւ նիւթական մատակարարութիւնը պէտք է յանձնուի այն խնամակալու թեան օր Ստեփան վաշչայի ատենապետութեան տակ կը գտնուի եւ պաշտօն ունի գաւառաց աղբաափկ վարժարաններու նպաստառոր ուղղութիւն մը տալու: Մինչեւ իսկ այս երկու խնամակալութիւնը անդամներով միացնել կարելի է:

Արբերու զործը օրակարգէն դուրս նետուելիք խնդիրներէն չէ:

ՏՂԱ.Ս Ի՞ՆՉ ԳՈՐԾԻ ԴՆԵՄ

ԴԱՐԱՎԵՐՁԻԿ ԴԷՄՔ ՄԸ

Տնտեսական առաջնորդը ներկայ դարւուս ամեն առտիճանի մարդկանց մեծ մտասանջութեան տարիթ եղած է: Ի՞նչ ընենք մեր որդուց առաջայն առաջնորդելու, կե-

նաց առաջարէ մը պատրաստելու համար: Ահա՝ օրուան մեծ խնդիրը:

Երկար աարիներ Մարտիրոս ազրար սոյն կէտը քըննած զնած ու զատած էր իւր միսկ որդույն Զարէնի վիճակի մասին: Այլ եւս ժամանակ չկար տարատամելու Զաէրն չափահաս եղած էր, կեղրոնական եւ այլ գործոցներ յաճախելով ոչինչ սորված ըլլալով հանդերձ ուսումնարանաց հաղարական առաջար յօլուածեան կանոնադրութիւնք իւր վաւլուն միտքն իսկ խանգարած էին:

Ազգասիրական ոգին թոյլ չէր տար կաթողիկաց գրագրոցներ խաւրել. ըստ աան երիցուն խորհրդական՝ լաւագոյն կը կարծէր տգիտութեան մէջ մեծցնել քան կաթողիկաց յայնձնել:

Օրն ի՞րուն կողակցուն հետ խորհրդակցելէ յետոյ որդին կանչելով:

— Տղամ, ըստ, ալ տարիքգ առեր ես, տասը գիրք կարգալով, քսան գիրք կարգալով մարդս հաց չի կրնար վաստկիլ, միտքդ ի՞նչ է. ի՞նչ զէնասթ կուգես սորվիլ:

— Աղապայ, ամեն զէնասաթ ալ կրնամ սորվիլ, ամմայ գուն ըսէ քի փարայ վասարկելիք բան մ'ըլլար:

— Փէք աղէկ ամմայ, ի՞նչ բանի հայիս ունիս, ան ըսէ քի, անոր կէօրէ մենք ալ իձային նայինք:

— Էն խօտոյը սա է քի, կիրակի օրեր կաթողիկաց ժամերը տիրացութիւն ընելու կ'երթամ, անոնք էի էյի կլորիկ սատկ կուտան կոր. միւս . . .

— Վայ, զաւակս, խնդիրցած ես, հապա զիս ի՞նչու կը խարէիր մինչուի հիմա, չէիր ըսեր քի կաթողիկաց ժամերը տիրացութեան կ'երթայիր: Անոնց սատկը մեզի պէտք չունի:

— Աղապայ, չերթամ տէ ի՞նչ կ'ընեմ, ես իմ ստակիս կը նայիմ, երգէ ըսեն նէ քիչ մը կը պոտամ տանց իմ ըստամ ես ալ հասկնալու, մէկտը տահններն ալ քէֆը կը նայիմ, կը խորաթեմ, կը խնդամ:

— Եա՛ զարուակեագ չը՝ սրդողիր:

— Դպրապետս ալ մեր ձննէն է, մեղի սաւածուընէ թէնպին կուտայ քի՝ աղա՛ք, իմ խըրաւանմի՛ ըլլալուս մի նայի՛ք, ինչերնուզ պէտք ձեր ըրահաթին նայցե՛ք:

— Աս ալ զէնասաթ մը չէ. տայժա քեզ չեն կանչեր, գուն ուրիշ ճար մը զիսես նէ ան հոգայ:

— Աղապայ մեր Մանուկին պէս ես ալ մազազայի մը մէջ թէլլաճի ըլլայի գէշ չէր ըլլար, ձայնս էփեյի բարձր, խօսակցութիւնս տեղը, շարթ փարիթ քիչ մը ամէն լեզուէ խորաթել զիտեմ. 200 զուրուշ ամսականսկ կէջնումէ մը գանելէ եագը անդին պիտէ կ'անցնինք:

— Քը՛ն քը՛ն, զաւակս շատ լաւ ամմայ, անցեալ շաբաթ չիարգացի՞ր լրագիրներն անգտամ անոնց վրայ կը ծիծաղին. սա Մաղիկ է փուշ է ի՞նչ է ամէն ծակ կը մտնէ, կ'ելլայ, ետքը քու վրադ ալ բան մը գրէ մեռնելք օրս է, աղ մեզի հարկաւոր չէ:

Յանկարծ զան զանգակն ուժգին հնչեց: Զարէն վազեց գուռը բանալու: Մարտիրոս ազբար աճապարեց հիւրը զիմաւորելու:

— Վայ, Անդրանիկի էփէնախ, դո՞ւն ես, հրամմէ հրամմէ, ան ի՞նչ բախտ, դո՞ւն ալ մեզի կուգաս էղեմ, բարի՛ եկար հազար բարու:

— Մի յոզնիր, խնդրեմ, Մարտիրոս աղա, նստէ, նստէ, նայիմ ի՞նչ կայ. ինչ չկայ, ինչո՞ւ քիչ մը տխուր կը տեսնեմ, ի՞նչ հիւանդ էք, բա՞ն մը կայ:

— Ասամ, ի՞նչ տի կինայ, սանկ նանկ, մարդ ես, երկինքը միշտ բաց ըշլար:

— Հելէ, հէլէ:

— Բան մը չիկայ, քանի որ էֆէնախս կ'ուզէ հասկընալ, շիտակը խօսելով ես ալ լոյս մ'ունենալու համար քեզի պատճառը բնեմ: Սա մեր Զարէհին ի՞նչ ընենք որ գործք մը բան մը գանինք: Կը նայիմ որ գպրցները համ հոտ չունին, իշտէ աս կը մտածեմ, ճամբայ չեմ կրնար գտնել: Դուն ի՞նչ խորհաւրդ կուտաս:

— Մարտիրոս աղաս, աս բանին վրայ ուրիշ անգամ ինձի խօսած էր, շիտակն ըսելով, ես մէկ քանի բաներ խորհեցայ նայեցայ որ, տպագոյ չունցող բաներ են: Հ. Մերովգին ալ առաջարկեցի աս մեր Զարէհը Ռափայէլեան վարժարանը դնելու, գիտար է, չկրցայ համոզել. քեզ բան մ'ըսեմ, մէջիրնիս թո՛ղ մնայ, միայն ես շատ շահաւէտ կը տեսնեմ:

— Ի՞նչ է, աման էֆէնախս, զիտես ա ես քեզմէ դաս ուրիշ մէկը չունիմ:

— Հիմա, աղաս, Զարէհ գուն ալ մօտեցիր քիչ մը, մեր Զարէհը խելքը հասուկ է, կը հասկընայ: Այս գարուս մէջ զիտութիւն սորվելու է, բայց կատարեալ կերպով. աս ալ պիտի ըսես ստակով կ'ըլլայ. հարուստ չինք որ աղաքնիս Եւրոպայ խաւրենք, ի՞նչ ընենք, ուրիշ միջոց մը գանելու է: Ճանչւոր բարեկամ մ'ունիմ, ինք կաթոլիկ է, եւ խօսքը հասցընող կաթոլիկ, անոր կառաջարկեմ որ այս մեր Զարէհը վարդապետ ըլլուու միտք ունի, եւ կաթոլիկ վարդապետ, ի՞նչ, հա՛ հայ, հա՛ կաթոլիկ. մենք ալ արդէն կաթոլիկ ըլլալու զիտաւորութիւն մ'ունինք. թո՛ղ աշխատի աս Պարտիզակի գպրցը մէյ մը մացնելու: Զարէհի խելքը կը հասնի, թող ջանայ ան տեղը սնոնց ըսածին պէս ընելու դնելու, մէկ երկու տարի հոքը զինքը վենեարիկ կը խաւրեն, հան լաւ մ'ուսմունքը սանելին վերջը՝ կամ կ'ըսէ քի ես վարդապետ չեմ ըլլար, կամ վարդապետ ըլլայ ալ նէ, ետքը կը դառնայ. քանի՞ներ այսպէս չեն ըրած. եւ ահս հիմա ի՞նչ պատույ հասած են:

— Էֆէնախս, գէշ չէ ըսածդ ամմա, քիչ մը խելքիս դէմ կուգայ կոր. աս ճանրմ, անիրաւութիւն չէ՝ մի, ի՞նչ ըսել է. հէրիֆներուն հացը ուտէ, ջուրը խմէ, ետքը այսպէս ընէ ...

— Մարտիրոս աղաս, ես ալ չեմ ըսեր քի, անշուշտ այսպէս ըրէ, միաք մըն էր ունեցայ, մասնաւանդ երբ կը տեսնեմ քի, ուրիշ վարդապետներ, եպիսկոպոսներ ալ այսպէս ըրեր են, խելացի մարդիկ, ուսումնական մարդիկ, հարգաւ բան մը զիտեն քի ըրեր են:

— Չէ անոնք աղէկ են ըրած, գէշ են ըրած ան շիցած ամմա, ատոր խիլիքս չպառկիր և ես ուրիշ բան մը մտածած եմ, քեզի բացուիմ տէ, անենեմ գուն ի՞նչ կ'ըսես:

Զարէհս, քիչ շտա էֆէյի բաներ մը սովրած է: Տիրացութիւն գիտէ, սորկաւագութիւն զիտէ, տէրտէր ըլլան է մնացեր, թող երթայ գայ վարդապետներուն,

տէրտէրներուն քով, չը զիտցածն ալ թո՛ղ սորվի, մէկ քանի ամիս ալ Արմաշու վանքը կ'երթայ, տէրտէր մը ձեռնազրուի միտացածը խօլայ է: Անօթի չի մեռնիր, կէ-շնոմէ մը կ'ունենայ: ի՞նչ կ'ըսես ասոր էֆէնտիս:

— Զիտակը խօսելով՝ սա գէշ գաղափար մը չէ:

— Իշտէ, այսպէս զաւակս, գնա եկու, ես ալ Տէր ի՞ն կը խօսիմ հարկ եղածը կը սովրիս, Աստուծով լու կ'ըլլայ:

Զարէհ պիրով սոյն խորհուրդը ընդունեց. եւ հաճութեամբ մտաց մէջ կը յեղյեղէր զանիկայ: Երկրորդ օրէն շտապեց եկեղեցին, եւ սկսաւ եկեղեցական գասուն հետ յարարերութեան մէջ մտնալ: Աւագ Շաբաթն էր, ընդհանուր Եկեղեցականք խորհրդարանը ժողվուած էին. գաղափողի Զարէհ անկիւն մը քաշուած անոնց խօսակցութեանց միտ կը գնէր:

— Հարկ է որ, կ'ըսէր ծերունի մը, այնպէս վարուինք, որ ժողովուրդը չի արտնչայ, եթէ ամենքնիս միեւնոյն ատեն ներկայանանք, հիշ մէկերնուս ալ ստակ չմն ձգեր: Անոր համար՝ նախ մէկերնիս թափախ պարտ ցընելու հնք, ետքը կարգաւ միւսները:

— Լաւ, ամմայ, ան ատեն յառաջ գնացողին կը ձգեն ետքը միւսներուն ականջ չեն կախեր:

— Լսեցէք Հայր սուրբ, պէտք է որ նախ դաշինք մը դնենք որ, ամէն ժողվուած ստակ հաւառարապէս պիտի բաժնուի: Եթէ աս չընենք, ի՞նչո՞ւ ես յառաջ պիտի չժողվեմ:

— Տէր Հայր, գէշ չէ ըսածդ ամմա, ի՞նչպէս ընենք քի մէյ մը տուողը մէյ մընալ ձգէ:

— Էֆէնախս, շատոնց է որ այս բանը մտածած եմ, տեսէք, ես թափախը ձեռքս բռնած կ'ըսեմ քի. օրհնածներ Եօրնաստելեան գրամն է որ կ'ուզեմ, աստղները Աստուած պիտի չի մարէ: Դուն ալ Հայր սուրբ, Զորեցիրամեան է ըսելով պարտցուր: Ուրիշ մը Սուրբ Յարութեան գրամ: Ուրիշ մըն ալ թող հնարէ խօսի, կ'ուզ չունի:

Առաջարկը բուռն ծափահարութեամբ ընդունուեցաւ, Զարէհ օրուան գանձելիք գրամնուն քանակութիւնը կ'ըսէրէին հաշուել. Զարէհ զարմացմանը այսպիսի տեսարանի մը ներկայ գտնուեցաւ, այլ եւս չկրցաւ չունչը զսպել, քրքրիչ մը զինք կը բռնէր, վայրկեանէ զարդարան կ'ըսպառանար պայթիլ, սողոսկելով շտապեց դուրս ելնել:

Երկրորդ օրն ըստ նախասահմանեալ յատակագծի, մեր բարեկամատ Եկեղեցականք թափախ ի ձեռին ըսկըսան թափողը, բայց լրագրաց ընթերթողը տեղեակ են թաղականաց կողմանէ ի՞նչ սիրալիք կերպիւ ընդունելու թիւն գտնելին. Զարէհ հեշտիւ սոյն անյաջող կ'ըսէ կը դիտիր. բայց իւր դիտութիւնը պասկելու համար վագեց խորհրդարանը, ուր գեռ նոր չնչասպառ, տժգոյն հայրսուրբերը ներս կը խուժէին:

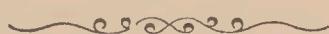
Հակառակ թաղականաց ընդգիմութեան բաւական թուով արծաթ գրամներ սկսելներուն մէջ կը փայլվըլէին: Անօթից եւ անարգանաց հեղեղներ կուտակելով խեղճ թաղականաց զլիսին նստեցան հանգանակութիւնը մէջերնին բաժնելու. այս անգամ նոր յուզում, նոր ա-

դաղակ, նոր գոչում, Տէր Ա., կը մերժէ իւր հանգանաւ կածը բաժնելու քանի որ միւսները զրեթէ լնաւ չեն կրցած բան մը ժողովել, երկու հաստաբազուկ վեղարաւորք կը յարձակին :

Սյս առթիւ իրարանցում եւ շփոթութիւնը աեղի ունիցան զորս չեմք ուզեր աստ յիշատակել, եւ որք գէշ ապաւորութիւն մը թողուցին Զարէնի վրայ :

Նոյն օրէն սկսեալ Մարտիրոս աղա կը հրաժարի իւր որդին Տէրաէր ընելու գաղաբարէն :

ԲԲԻԶ

ԻՆՉ ԸՆԵՄ

Եթէ բարենալատակ հաստատութեան մը նուեր տալու ըլլաս՝ փառասէր ու հսամոլ է, իսկ եթէ չտաս՝ ի՞նչ անշահ մարդ է կ'ըսեն :

— Եթէ լրազրի մը յօդուածին առթիւ քննադատութիւն մ'ընես՝ իմաստակ է, իսկ եթէ չընես՝ ագէտ է կը ըսեն :

— Եթէ սիրահարուիս՝ սրիկայ է, իսկ եթէ չսիրես՝ անզգայ է կ'ըսեն :

— Եթէ կանուի գործի երթաս՝ ի՞նչ շահամոլ է, իսկ եթէ քիչ մը ուշ երթաս՝ ի՞նչ ծոյլ է կ'ըսեն :

— Եթէ մեծ պահքին պահք բռնես՝ ի՞նչ խաւարեալ մարդ է, իսկ եթէ չբռնես՝ անկրօն է կ'ըսեն :

— Եթէ կինդ պատուհանը նստի՝ տիվորս պիտի ընէ, իսկ եթէ չնստի՝ ի՞նչ ի՞ն օրէնքի կին է կ'ըսեն :

— Եթէ փողոցը չուզած, չսիրած մարդու դ բարեւ չտաս՝ ի՞նչ հպարտ է, իսկ եթէ քաղաքավարութիւն համար տաս՝ կարդի եկեր է կ'ըսեն :

— Եթէ մէկու մը վրայ դիտողութիւն ընես՝ բարձրասող է, իսկ եթէ չընես՝ կամ խիստ քիչ անդամ՝ բռն չգիտէ կ'ըսեն :

— Եթէ լրազրի մը մէջ յօդուած տալու րլլաս՝ վարժապետ, զրագէտ, բանաստեղծ է, իսկ եթէ չտաս՝ երկու տող բան գրել չգիտէ կ'ըսեն :

— Եթէ շատ տուներ այցելես՝ ազջիկ կը ֆնտոէ կոր, իսկ եթէ չայցելես բնաւ կամ շատ քիչ անդամ՝ վարդապետու է կ'ըսեն :

— Եթէ ընկերութեան մը մէջ լուրջ նստիս՝ ապուշ է, իսկ եթէ ջանաւ խօսակցութեամբ հաճելի ըլլալ՝ զէվ-զէկ է կ'ըսեն :

— Եթէ շիտակը խօսիս՝ դո՞ւ եղար շիտակը զրուցողը, իսկ եթէ չխօսիս՝ ստախօս է կ'ըսեն :

— Եթէ օրիորդի կամ կոսջ մը ձեռքէն գիտինը ի՞ն-կած բանը իրեն յանձնելու ըլլաս՝ կիսամոլ է, իսկ եթէ չտաս՝ անկիրթ է կ'ըսեն :

— Եթէ գրապանդ կամ ձեռքդ լրազրի մը տեսնեն :

ինքվինքը գիտուն, զրագէտ ծախել կ'ուղէ, իսկ եթէ չը տեսնեն՝ խապա մարդ է կ'ըսեն :

— Եթէ չոգինաւին մէջ առաջին կարզը նստիս՝ կա-լանթօն է, իսկ եթէ չնստիս՝ կծի է կ'ըսեն :

— Եթէ նշանուիս ու նշանգ ես սլայ՝ խույ ունէր, իսկ եթէ ամուսնանաւ՝ մնողք մանչուն կ'ըսեն :

— Եթէ զրօսավայրեր այցելես հովարտա է, իսկ ե-թէ չայցելես՝ պատի չուք է կ'ըսեն :

— Եթէ ազնուականաց ընտանիկան թերութիւննե-րուն դէմ լուռ մնաս՝ փատի կաոր է, իսկ եթէ բողոքես անկիրթ է կ'ըսեն :

— Եթէ սատկ շահիս՝ ի՞նչ խելացի է, իսկ եթէ չ-շահիս՝ պօշ անխելք մարդ է կ'ըսեն :

— Եթէ սրարդ հագուիս կոչտ է, իսկ եթէ վերջին նորածեւութեան համեմատ՝ ի՞նչ հաւեկիթ է կ'ըսեն :

— Եթէ ամուսնանաւ՝ սիրահարութեան արդիւնք է, իսկ եթէ չամուսնանաւ՝ ամսպիտան է կ'ըսեն :

— Եթէ աղջիկ մը տառնձին փողոցին մէջ ծանօթ երիտասարդ մը լարեւելու ըլլայ՝ մութլուսա պան մը ու-նին, իսկ եթէ չբարեւէ՝ վոյ, վայ մնդրիս սրդողեր են կ'ըսեն :

— Եթէ դրամօժխով տմուսնանաւ՝ արծաթաւոէր է, իսկ եթէ առանց դրամօժխով՝ շաշխոն է կ'ըսեն :

— Եթէ թաղականութենէ հրաժարիս՝ էմէյինէ ներա նետած է, իսկ եթէ շարունակես՝ զեռ նախտակին հա-սած չէ կ'ըսեն :

— Եթէ Շիրզանդիոն կարդա՝ տիվորութիւն մընէ, իսկ եթէ չկարգաս Մաղիկը կը յանձնարարեն :

ՀՐԱ.ԱՏ

ՆԿԱՐՆԵՐ

Պօրսային մէջ մարդ մը ֆօնաօճին մէկուն կը հար-ցունէ :

— Բարեկամ, այսօր բիացմն ի՞նչպէս կը տեսնես :

— Անտնկ է նէ ի՞նչո՞ւ համար ասանկ բարակուկ

սէզրիով մը կը պարախի :

* * *

Դարձեալ քօմիսիօն խանին մէջ :

— Ի՞նչո՞ւ նստեր ես ձուզէ, չելլե՞ս գործ ընես, բիա-ցմն վեր կ'երթայ կոր :

— Զգէ պէ, 250 հատ բաց ունիմ անոնք գոցել կը նայիմ կոր :

— Ի՞նչ, այս Փօլեային ի՞նչ խելքի ելար տէ ծա-խեցիր :

— Աստամ գուն ալ մինչեւ որ 250 կտոր բան ծախեցի նէ խերս անիծուեցաւ :

— Եյ պարէ քանի մը դրուշով գոյէ դործու :

ինչո՞ւս պէտք նայիմ պէլքի վաղն առուու վար կ'երթայ պօրսան, ևս այս զիշեր բաց պիտի կենամ :

— Աս խելքովդ երթաս նէ՝ օր մըն ալ բոլորովին բաց պիտի մնաս :

Նպարավաճառի մը խանութին մէջ.

— Քաշա՞ վերիյօրսն գավրումուշ գահվէյի :

— Օզգասը 12 դրուշա :

— Օլաձազը գաշա՞ :

— 9 ա օլուր, օ տա սանտ, պիր փուլըմը քէսաէն վէրմէմ, ամնա քահվէ ալրրսն :

— Վէրսէնէ պանա եարդմ օգգա, պու նէ պունուն իշնատէ նօհոււտ տա վար :

— Պէն նօհոււտորդ գահվէ սաթմամ չօրովաճը, պիր չուվալ գահվէ՛ իլէ 20 քազէվի տէ նօհուա գարրշարըրըզ, սատէ գահվէ սաթմարսագ պիզէ գութարմազ :

— Սէն շու փարայը պանա վէրսէնէ, գապահաթ սէնին տէյիլ, գապահաթ պիզիմ կիպիէրին ափր քի Ա. Յակոր խասթախանէսինին խալիս գահվէսինի ալմայօրըզ տա 40 փարա իշիւն նօհոււտ իշիյօրըզ :

— Պիրատէր, էվէ սէն խալիս գահվէ կէօթիւրիսրսէն պիր մահանա գօրլար, օնկարըն աղզը նօհոււտ իլէ գահվէ գարրշըզ ալըմըզ տըր, իսթէրսէն պու ագշամ բրօվա էթ տէ պագ :

* * *

Դրիգոր աղա, տանտէրը ըսաւ քի տունին 250 դրշ տուող կայ, էյէր չէք ուզեր նէ ելէք :

— Պէ կնիկ, իրիկուրնէ իրիկուն յոդնած գաղրած կուգամ, հոս ալ ըռահաթ չունիմ, տանտէրը սանկ է ըսեր, էքմէքմին նանկ կըսէ կոր, պախալը փարա ուզեց, տղոց շարաթականները, աղջիկներուն շարխային փարային լախըրացյէն զլուխ առած չունինք :

— Զէ նէ իշտէ մօրմէս մնացած արօայիս վրայ պզտիկ տուն մը շինէ, քի աղասինք աս պէլանիրէն :

— Վախիթ ունենայի նէ շատոնց կը շինէի, ի՞նչ կ'ըլլայ տա ականջիդ օղերը տուր, երթամ ալէվրա խաղամ, մէկ ամիսին մէջը հէմ օղերուզ երկու խաթր աղւորը կ'առնեմ, հէմ ալ միծ քեավլիր տուն մը կը անկեմ :

— Գնա բանդ սրկէ, ևս քեզի տուն շինէ ըսի, առնս քրերէ չըսի :

* * *

Խասդիւղի շողենաւը կամուրջին մօտեցած ժամանակ պզտիկ նաւակ մը առջեւէն անցած ատեն, նաւապեաը սկսաւ պոռալ :

— Գայրքնի, գայրքնի, գայրքնի, ալմա, էսէք :

— (Նաւարարը), նէ պօղազընը եըրթըյօրսն պէ, սանքի սէնին վախօր պէնիմ զայրքաւն զիյատէ՞ մի եիւրիւր :

ԿԱՍԿԱՇՈՏ ՀԻՒԱՆԴԸ

Հարուստ մարդուն մէկը փոքրիկ անհանդստութիւն մ'ունենալով Բերայէն նւրուպացի բժիշկ մը կը կանչէ, բժիշկ տեսնելով որ մարդը բան մը չունի, բայց շատ կասկած կ'ընէ իր անհանդստութեամբ վրայ, կը մտածէ քանի մը ոսկի քաշել այս կասկածու հիւանդէն, ուստի կակսի ուշի ուշով քննել հիւանդը :

— Քաց կիւնատէն պէսի պու խասթալիք վառ սէնստէ :

— Սալքի իւչ տէօրթ կիւնատէն պէրի :

— Քառըն նա՞սըլ, էյի :

— Քարըմ էյի տիր, պիր չէյի հօդ, խասթա պէն իմ :

— Եօդ դարի, պու գարըն, գաց կիւն տիր տըշարի չըգմամիշ :

— Հա, գառնըմ, իքի կիւն :

— Իրաքի իցէ՞ր :

— Էյ բէք աղ, կիւնտէ էլլի տիրէմ դատար :

— Էօքսիւու պիր բառցա :

— Էօնէ, էօնէ :

— Պիս բառցա տահա :

— Էօնէ, էօ, էօնէ, էօնէյօր սինեօր :

— Սէնին պապա վա՞ո :

— Էօլմիշ տիր :

— Նէ հասթէլիք վառ օլտու :

— Նէ՛ պիլէյիմ, պէն լազըմ օլամազընը պիլսէ իտիմ, եազար սազար ըտըմ :

— Էյ անա վա՞ո :

— Եօդ, օ տա էօլմիւշ տիւր :

— Նիշի՞ւն օլտու :

— Նէ պիլէյիմ պէն, իսթիյար ըտը էօլտիւ :

— Ա, էնթիար ցօք, պիլիու, սմա նէ խասթէլիք իէ օլտու :

— Տամկատան :

— Եըլարըմ տամէլա :

— Վալլահա նէ՛ պիլէյիմ, եըլարըմ մը, չամըլըրա՞ք մը, պիլէմ սինեօր :

— Էյ սէնին տէտէ նա՞սըլ օլտու :

— Պիզիմ տէտէ տէնիզտէ սոզուլտու :

— Ա, պօղուլմոււ :

Բժիշկը քիչ մը մտածելէն վերջը :

— Աղնատի, սէնին պուռատա քառա ծիէս վար պիռ քառաց էօղիւր վար, իրաքիսէն օլմուս, նէ՛ հէյէճէք սէն սիմաի, վառ պուռատա սիմաի եազարաք պիր սու, իշէճէք սաթմատա պիռ ցոռպա քառըք, պիռ պասքա վառ տահա հապ եռտաճագ, աքսամ սապան :

— Նէ՛ հէյէճէյիգ սինեօր :

— Եալան ցոռպա, էլլի տիրէմ ֆրանճէլա, իւց բայ եափածաք, սապան կիւնտիւզ աքսամ եէյէճէք :

— Ազշամտսն ազշամա իւչ տէօրթ զատէն բազը իշէրսէ՛, զարարը վա՞ր մը :

— Օլմազ, օլմազ, եավան ցոռպա, սոռա հաստալիք ցօք ֆէնա :

Հիւանդը այս զեղերը դործածելով երկու օր վերջը կը տեսնայ որ գէշ վիճակի մէջ կիյնայ, զարձեալ կը

կամոչէ բժիշկը, որ կը պատուիրէ որ գեղերը փոխիլ եւ կ'ըսէ թէ հիւանդին վիճակը կը պահանջէ երկու օրն անդամ մը այցելութիւն տալ . եւ այսպէս ամէն անդամուն նոր գեղագիր տալով ահա այս գեղերովը տիպի աղեկնաս կ'ըսէ, բայց հիւանդին վիճակը երթալով աւելի կը գէնայ:

Այսպէս երկու շաբաթ սնցնելէն վերջը որ մ'ալ հիւանդը երբ կը նայի որ ընտանիքը վնայա և իմած կուտին, իսկ ինքը անօթութիւնէ կը տանջուի, կ'որոշէ որ ինչ որ ըլլայ գոնէ օր մը կուշտ ու կուռ կերակուր մը ուատէ, ուստի մէկ երկու ուաք աղէկ թիրիթ մը շինել տալով կակախ ուտել, այնչափ որ կը յագենայ: Հետեւեալ օրը խիստ զգալի առողջական տարբերութիւն մը անոնկ առանց գեղ առնելու դարձեալ այդ կերպով կը շարունակէ, չորս հինգ գտաւթ ալ օդի նետելով որ բաւական առողջ վիճակ մը կ'ուննենայ, անկողինը վերցնել տալով բժշկին գալուն կ'սպասէ:

Հետեւեալ օրը բժիշկը զալով երբ կը անոնէ որ հիւանդը սնկողնէն եղեր է, զարմանօք կ'ըսէ.

— Մասալլահ, մասալլահ, պէն տէմէտի պու իլած սէնի ցօք էի էտէծէք:

— Իլածլարը իչմէտիք սինհօր, իքի կիւն տիր փաչա թիրիթի եէյօրը, պիր իքի թանէ աէ չագըյօրը:

— Էի, էի, պէն էտէն կիւն սէօլէծէք իմիս ու նութառ, լաքին նահօըլ ագրլ էթտի սէն պու իշ:

— Հապ եռուի:

— Սէնին թէրթիպինէ տէվամ էտէյիտիմ, պէն չիմտիյէ գտաւր սինհօր, չօգտան հապլ եռուածագ ըարմ:

— Էյ սէնին նաթուրա բացա եարամիշ:

— Եվէթմ սինհօր, իլէ լաքը, սէն տէ իշէ՞րսին:

Բժիշկը տեսնելով որ հիւանդը իրմէ ալ առողջ վիճակ մ'ուննեալով այլ եւս ստակ չպիտի կարենայ քաշել միաք բարովը կոխելով կ'առնէ կը քալէ:

ԿԱՆԱՆՉ ՀԱՐՍԸ

Թրախօմայի գէշ սովորութիւնն յառաջ եկած մէկ դժբաղդ հետեւանքն ալ այս շաբթու անդի ունիցաւ դասը-գիւղի մէջ: Երեւելի հարսնիք մը կար, պահուա մուզիքայով մէկտեղ: Տունը նոր, օդին պօլ, հարսնեւորները աղւոր, մեր Ազմուէն հոն էր, բայց Ծաղիկը պակաս էր, ան ալ բարերազդաքար նոյն գիշերը քովի տունն էր, սա ալ չմոռնանք ըսելու որ, տան մէջ գտնուող հրաւիրեալներէն աւելի բազմութիւն մը կար զրան առջեւ, բաթինասի ենուլ մատամզէլները իրենց ծըմբը գտեր կը շրջագայէին մէյ մը վար մէյ մը վեր. հազիւ այսպիս առթի մը կ'ըսպասէին. մէյ մ'ալ ահազին գոռում գոչում մըն է փրթաւ, իխթիբա, իխթիբա, որը միթէրամու կը պօսար, որը պարպատու, որը ատէլթիմու, որը փէտիմու, այս խառնաշփոթութիւնն բան մը կրնաս նէ հասկըցիր. հարսնիքին տանը մէջ իրար կ'ուտան կոր, ասեսաշեաները մէկը կ'ենէ միս որ կ'իջնէ, ամեն մարդ պատուհանները կը թափին. գումպարօզօը վայրկեանը մէյմը պատուհանը կ'ելլէ եւ պրէ թի մաս-

քարալիք ըսելով արաւա պիր կը անկէ (որուն կ'ընկերանոր Ազմոտէ), չէշիտ մըն ալ ան կը պօռա. փողոցին բազութիւնը ալ մի՛ հարցընէր, որը մեզա Յիսուս Մարիամ, հէփիսի տէ ճանավար քէսիմիշէր, պարէ շունտան բոլիսէ խապէր վերոէլէր աէ մայնա օլսա, կը պօռա, որ մէկն ալ ճանըլ պիր շէյ եօդ սարխօցլը զօրը ըր կըսէ: Այս միջոցին մուզիքաներն ալ Գատրիլը կը նուագէին:

Փողոցը կեցողներուն ամէնն ալ մէյ մէկ պատճառ կուտային հանւոյն, մէկը կ'ըսէր թէ հարսը ծըմբ ունի եղեր եւ հոն է եղեր, փեսան ալ խըրսլանմիշ եղեր է եղեր. ուրիշ մը կ'ըսեր թէ գունպարօզը կնկան մէկուն աչք է ըրեր, երիկն ալ տեսնալով ելէր գումպարօզը ծեծեր է. վերջապէս ամենը մէյմէկ բան կ'ըսէին. բայց քիչ մը եաքը տունէն գուրս նետուողներէն բերնէ բերան իմացանք որ, նոր փեսան երկու քոյր ունի եղեր որուն մէկը շատոնց կարգեր է առանց թրախօմայի, միւսը գեռ աղջիկ: Ան իրիկունը քանի մը հաս նետելով ժեֆշենմիշ եղեր է, եւ հրաւիրեալներէն գոււտ մը քաղել ուղելով պօռացեր է որ, ով որ քոյրս առնելու ըլլայ նէ 200 սկի թրախօմա կուտաս, առջի քեռայրն աս իմանալուն պէս ուաք կ'ելլայ եւ աներձագին վրայ վազելով կ'ըստիպէ թէ անոր 200 սկի կուտաս, ես ալ կ'ուզեմ հիչ որ չէնէ 100 սկի այս նեղ ժամանակիս օգուտ մը կ'ըլլայ ինձ: Երբ կը տեսնայ որ ականջ չը կախեր, իսկեմրին կը քաչէ աներձագին զիխուն կը զարնէ: Ասոնք մէկ կըզմէկէ հազիւ կազատեն օգնութեան համաողներուն չնորհիւ, կոխւը պահ մը կը զաղրի: եւ կ'ըսկամ բժշկէ, վիրաբոյժ, իրրլիմի վազգունելու, որոնց մէկը մարող կնիկներուն խելքը զուխը կը բերէ, մէկը միւսը կը դարմանէ, մէկն ալ սանդուխէն վար իյնող եւ ձեռքը ուաքը կոարտողները կը կապէ: 200 սկի թրախօման սկսաւ բժշկներուն բաժնել. հազիւ թէ ձայները կարեր եւ անցուկը մոսցուկ ընելու համար մուզիքաները գարձեալ սկսեր էին նուագել, վայնասուն մըն է փրթաւ նորէն, ի՞նչ տեսնենք. Կոխւն սկսաւ, ձայները բարձրացան. այս անդամ պէտք եղաւ որ բոլիմները ներս մտան, մէյ մըն ալ տեսնանք որ կուողներէն մէկ քանի հոգի երկու թերէն մտած հարսի պէս մէկիկ կը տանէին:

Այս միջոցին Ազմոտէ գումպարօզին հետ չախրնթըի առւած էր ինքոյնքը պիզ քէֆիմիզէ պատգալըմ ըսելով:

Հարսնաւորները որչափ որ կամաց կամաց առին քալեցին եւ հարմանիքին տանը մարդ չմնաց ալ նէ, փեսան հարսը գէմն առնելով մինչեւ լոյս մուզիքաները չալել առւած:

ԱԶԳԱՅԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Ա. Պատրիարք Հայրն հետն ունենալով Ա. Գործառ կատար Տիգրան էֆ. Տէր Ներսէսեան, Երկուշաբթի օր կայս. Պալատ զնաց եւ Գուրզան Պայրամի առթիւ չնորհաւորութիւն մատոց ն. Կայս. Վեհափառութեան, Համբ Ալի պէյի միջոցաւ: Նմանապէս Հայ-Հռոմէկականաց Կ. Պատրիարք Տ. Ազարեան Սրբազն, Հայ-Բողոքակա-

նաց աղջապետ Պայաճեան է փ., Յունաց Պատրիարքն եւ Պուլկարաց Եկղարքն, որք ընդունելութեան դահլիճին մէջ սպասեցին Ն. Կայսերական Վեհափառութեան գարձին Տօլմապահէի պալատէն։ Ս. Պատրիարքն յետոյ այցելեց պալատականներուն, Մեծ Եպարքոսին, Սպարապետին, Արտաքին, Դատական եւ Ներքին գործոց նախարարներուն, եւ Տերայի կամ Վոսփորի կողմը բնակեալ միւս բոլոր աւազանուոյն։ Ներքին գործոց նախարարը աւետեց Ն. Սրբազնութեան թէ վերագարձող գալթականներուն վերաբերեալ գործողութիւնք աւելի եւս պիտի գիւրացուին, եւ փոխանակ հինգի, երկու երաշխառոր բաւ պիտի համարուի այսուհետեւ։

— Վեհ. Սուլթանը գնահատելով իր կայս. Սնձնական Գանձուն նախարար Վանի Յօվհաննէս Սագրզ Էֆէնիսի հաւատարիմ եւ օգտակար ծառայութիւններն, համեցաւ Ա. Կարգի Մէծիացից պատուանչան եւ Կրագաթի ոսկի չքաղցրամ չնորհել։ Կը չնորհաւորմք Ն. Վակամութիւնը կայս. այս բարձր գնահատման համար։

— Մանչչողըրի բարեսէր ազգայինք որոշեր են իրենց ծախքով 30 որբ պահել։ Ս. Պատրիարք Հայրը կարգադրեր է որ այս նպաստով նոր որբանոց մը բացուի Այնթապի մէջ, քաղաքին ու շրջակայ զաւառակերուն համար։ — Մօնիգէոսի մէջ կը կարգանք։

«Աստիկամութեան պաշտօնատունն այս միջոցիս Պուլկար Կառավարութեան հետ կը բանակցի կատարելու համար ձեւակերպութիւնները կարգ մը անձոնց վերադին որք Պուլկարիա կը գտնուին, եւ որոց համար Բ. Դուռն արտօնութիւն տուած է իրենց ծննդավայրերը վերագանակու։ Օոմ. Կառավարութեան այս բարեհաճութենէն միայն պիտի օգտըն անսնք որոց անցագիրք վիզէ եղած ըլլան՝ Սօֆիացի Օոմ. քամիսէրին եւ կամ առոր Ֆիլիպէի գործակալին միջոցաւ։

ԱՐՏԱՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

ՍՊԱՆԻՈՅ ԵՒ ԱՄԵՐԻԿԱՅ ՊԱՏԵՐԱԶՄԸ

Զինական ջուրերու Ամերիկեան նաւատորմք Մանիլայի առջեւ հասաւ շաբաթ օր։ Սպանիական նաւատորմք ծոցին ներսի կողմը քաշուեցաւ եւ դիշերն Ամերիկեան նաւատորմք ներս մտաւ։ Մանիլայի ծոցին մէջ կատաղի ճակատամարտ մը տեղի ունեցաւ որ տեսեց մէկուկէս յամ, Սպանիական Ռէխնա Քրիստինա, Քառթիլլա եւ Տօն Ճուան այրեցան, օդն ելան եւ ընկղմեցան։ Սպանիական միացած հոււերէն ոմանք կզգույն մէկ ուրիշ կողմը փախան եւ ոմանք Սպանիացիներու իսկ ձեռամբ ընկղմեցան որպէս զի Ամերիկացիներուն ձեռքը չինան։ Այսպէս չնջուեցաւ Փիլիպեան կղղիսիմին Սպանիական բովանդակի նաւատորմք։ Կիրակի Ամերիկեան նաւատորմքը ոմբակոծեց եւ կործանեց Մանիլայի ծոցին Սպանիական նաւարանը։ Սպան Ամերիկեան ծովակալը պահանջեց քաղաքին անձնատութիւնը որ մերժուեցաւ, եւ երկուշաբթի Ամերիկացիք ոմբակոծեցին քաղաքը։

Նաւային ճակատամարտի պահուն Ամերիկեան նաւերէն ոմնոնք Սպանիական թնգանօթի հարուածներ հանգիպեցան, բայց յայտնի չէ թէ ինչ կորուստ կրեցին։

Փիլիպեան կղղիսումբին Մանիլա ոստանին տաջեւ գտնուող Ամերիկեան նաւատորմքը երկուշաբթի ոմբակոծեց զթավիթէ եւ զթավիթանիւա, վասն զի Սպանիացի հրամանատարները մերժեցին յանձնիւ այդ քաղաքները։ Հստ մատրիտեան հեռազիրներու, Քավիթէ աւանը եւ Մանիլա ոստանին մէկ մտար կործանուեցան։ Ռմբակոծութենէն ետև Մանիլա Մանիլայի այլ կամ վիմագրուել, անձնատոր եղաւ Ամերիկացիներուն։ Այդ ոստանն ունի 200.000 բնակիչ, եւ Քավիթէ ամրացեալ քաղաքը մէջ Մանիլայի Մոյին եղերքը եւ Մանիլայի 20 հազարամեթր հեռու։ Քավիթէի մէջ կը զանախն Սպանիացիներու նու արանն եւ զինարանը, նուեւ հեռազրտառուն ուր կը բանեցուի Հնուկընի ընդովեաց պարանը։ Մանիլայի սպանիական նաւատորմքը կը բազկանար իբր 20 մարտանաւէ, որոց միայն վեցը կարեւոր էին։ Մանիլայի մէջ կային իբր 20000 Սպանիական բերդապահներ։ Ամերիկեան նաւատորմքը կը բազկանար օ մարտանաւէ եւ պաշարարձ երկու հաւէ։ Ամերիկեան նաւերուն մարդոց ամբողջ թիւն էր իբր 2000։ Դժուարութիւնը, զոր այս փոքրիկ ոյմը ովախի կրէ։ Մանիլա ոստանը նուաճելու համար եթէ տեղազիրներէն օգնութիւն չդանէ, յայտնի է սա իրազութենէն թէ Մանիլա աւելի քան 5000 մզոն հեռի է Հազայի կղղիէն, որ Ամերիկացիներուն նաւային պիտոյքի ամենէն մօտ կայտնն է։ Իսկ Սան Ֆրանչիսկօէ ուր կայ Ամերիկեան ամենէն մօտ նաւարանը՝ 7500 մզոն հեռի է։

Մանիլայի Սպանիական նաւատորմքին փճացումք մեծ յուղու մ յաւաջ բերաւ Մատրիտի մէջ եւ զինուորական օրէնք հոչակուեցաւ հոն։ Եւրոպական պետութիւններն յանկարծակիի եկան եւ հետամուտ կը թուին ըսկու բան մը զանել Փիլիպակեան կղղիսումբին, որոց տիրանալ կ'անձկան ձափոն, Խուսիս եւ Գիրմանիա, ապագայ ճակատապրին նկամամամք։

— Ամերիկեան գրօշ պարզուեցաւ Փիլիպեան կը զիներուն վրայ։

— Նիւ Եորք Հէրբլտ կ'իմանայ թէ Սան Ֆրանչիսկօյի իշխանութիւնք հրաման, ստացան Ամերիկեան երկու էն սրբնթաց չոգենաւեր զրկել Փիլիպեանց նու արամենին։

— Ծովակալ Սամբարնի նաւաբատիւնը Քուպացի ջուրերէն մեկնեցաւ զէպի ի Անդիկանք։ Կը հաստատուի թէ Միացեալ Նահանգաց ծրազիրն է Սպանիական տորմիպին մեծ մտար փճացնել եւ ետքը զօրք հանել Քուպաց։

— Ծովակալ Սամբարն Բոոզո-Շիք կ'երթոյ՝ կաշն Հրուանդանի Սպանիական նաւատորմքին հանելէն առաջ փճացնելու։ Օքուէնատ եւ Վիօգանա Սպանիական զրահաւորներն որք կը գտնուին ի Սան-Ճուան։

— Մը. Մաքինի հրամայած է չարժման մէջ զնել Արեւմպեան նահանգաց բովոր կանոնաւոր եւ կամաւոր զինուորներն որք ովախի յատկացուին Փիլիպեան կղղիները զրաւելու։

— Կ'ըսուի թէ Մարէշալ Մարթինէզ Քամբոս լիազօր իշխանութեամբ վարչապետ ովախի ըլլայ ի Մատրիտ

